

F. K. Boly-li v takom podaní o niekom uvádzané skutočnosti, ktoré by ho mohli vydať v opovrzenie alebo snížiť v obecnom mienení, bol tým spáchaný prestupok pomluvy podľa § 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. (prípadne prestupok utrhanie na cti podľa § 3, odst. 1 cit. zák., vedel-li pachateľ, že skutočnosť, ktorú uviedol, je nepravdivá) a už tým je daný dôvod k zavedeniu trestného pokračovania proti pisateľovi pre uvedený trestný čin. Či uvedená skutočnosť je pravdivá a či je tedy daný dôvod vylučujúci trestnosť pachateľa, je možné dokazovať až po zavedení tohto trestného pokračovania, to však len na návrh obvineného (§ 6, odst. 2. a § 7, odst. 1. zák. č. 108/1933 Sb. z. a n.). Nebolo tedy zavedenie trestného pokračovania proti obvinenej pre prestupok pomluvy predčasné.

Naproti tomu nelze odopreť oprávnenie druhej námietke obvinenej. Obvinená býva v Ú., ktoré je podľa tvrdenia obvinenej, overeného aj sdelením okresného súdu v Trstenej zo dňa 9. novembra 1935, bližšie okresnému súdu v Námestove (9 km) ako okresnému súdu v Dolnom Kubíne (40 km). Keďže nie sú dané žiadne iné okolnosti, ktoré by mali vliv na delegovanie toho alebo onoho súdu, treba pri delegovaní dať prednosť súdu bližšiemu pred súdom vzdialenejším. Bolo preto vyhovené sťažnosti obvinenej potiaľ, že na miesto okresného súdu v Dolnom Kubíne bola táto trestná vec prikázaná k prejednaniu a rozhodnutiu okresnému súdu v Námestove.

Čís. 5471.

Při stanovení hodnoty cukru ukradeného z volného skladiště (cukru, který nebyl určen individuálně k vývozu), je vzítí za základ cenu cukru pro spotřebu tuzemskou (prodejní cenu ve velkém ze skladiště).

Pro otázku, zda lze do ceny takto odcizeného cukru započítati také spotřební daň, je rozhodné, jaké faktické stanovisko zaujme v konkrétním případě finanční úřad k povinnosti podnikatele, jenž podle zákona ručí za tuto daň.

(Rozh. ze dne 30. prosince 1935, Zm II 153/35.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku krajského soudu ve Znojmě ze dne 26. října 1934, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem krádeže podle §§ 171, 174 II a), c), 176 II a) tr. z., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a vrátil věc témuž soudu nalézacímu, aby o ní znovu jednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Napadeným rozsudkem byli obžalovaní uznáni vinnými zločinem krádeže podle §§ 171, 174 II a), c), 176 II a) tr. z. spáchaným tím, že, byvše pro krádež dvakrát trestáni, odcizili z uzamčeného skladiště cukrovaru v H. pytel krystalového cukru ve váze 100 kg a v ceně 555 Kč. Dlužno podotknouti, že rozsudek vzal za základ zjištění škody prodejní cenu cukru, zvětšenou o cukerní daň v částce 199 Kč, a že rozsudek

zjišťuje, že ze zabaveného cukru bylo cukrovaru vráceno 85 kg 50 dkg cukru.

Zmateční stížnost, dovolávajíc se důvodu zmatečnosti podle § 281, č. 9 a) tr. ř. tvrzením, že nalézací soud vzal nesprávně za podklad zjištění ceny odcizeného cukru jednak prodejní cenu v částce 356 Kč a jednak spotřební daň z cukru v částce 199 Kč, a dovozujíc, že nebyla překročena hranice 500 Kč a že tudíž mělo dojít pouze k odsouzení obžalovaných pro přestupek krádeže, ve skutečnosti uplatňuje důvod zmatečnosti podle § 281, č. 10 tr. z.

Pokud se zmateční stížnost snaží dovoditi, že za podklad výpočtu ceny cukru neměla být vzata cena 356 Kč, stanovená pro spotřebu tuzemskou, nýbrž daleko nižší cena, stanovená jako cena cukru, určeného pro vývoz, nelze jí přisvědčiti. V případě, o němž jde, byl odcizen cukr z volného skladiště, pročez nelze za podklad výpočtu ceny cukru vzít cenu cukru určeného pro vývoz, když k tomuto vývozu odcizený cukr individuálně dosud určen nebyl. Nepochybil proto nalézací soud, pokud za základ v tomto směru vzal prodejní cenu ve velkém ze skladiště, platnou pro spotřebu tuzemskou, a to částku 356 Kč, jakožto cenu trhovou, která, ježto tu šlo o zboží pro obchod určené, představuje skutečnou hodnotu odcizené věci. V této částce jsou obsaženy veškeré okolnosti, směrodatné pro tvoření ceny cukru, určeného pro spotřebu tuzemskou, je tedy přihlíženo netoliko ke skutečným nákladům výrobním, nýbrž mimo jiné i k tomu, že se podle zvláštních poměrů na trhu cukerním cena tuzemského cukru nad tyto náklady ještě zvyšuje vzhledem ke značně snížené ceně cukru, určeného pro vývoz.

Jinak je tomu však, pokud jde o otázku, zda do ceny odcizeného cukru lze také započítati spotřební daň v částce 199 Kč.

Podle § 4 zák. ze dne 20. června 1888, č. 97 ř. z., ručí za tuto daň podnikatel a může se tohoto závazku za vzniklý schodek podle § 30, odst. 3 cit. zák. zprostiti jen tehdy, jestliže prokáže, že scházející množství zničeno bylo živelní pohromou, a když to oznámí písemně u finančního úřadu první stolice po tom, co se o živelní pohromě dověděl sám nebo jeho zaměstnanec. I když by bylo pochybovati, zda krádež lze pokládati za takovou živelní pohromu, která by vylučovala toto ručení (srov. na příklad rozh. nejv. správ. soudu ve věcech finančních č. sb. 1589, 5044 ve příčině daně z lihu, v nichž za živelní pohromu není pokládána krádež lihu), nelze přes to v tomto případě ve věci samé ihned rozhodnouti, neboť třeba se v tomto konkrétním případě ještě zabývati otázkou, jaké stanovisko v této věci zaujal, po př. zaujme fakticky příslušný finanční úřad. Právě v tomto směru je však rozsudek vadný, pokud podle svědeckých výpovědí ředitele cukrovaru a disponenta cukrovaru zjišťuje, že cukrovaru bude tato daň v částce 199 Kč předepsána.

Svědék F. S. totiž uvedl, že továrna daň zaplatiti musela, naproti tomu svědek V. W. vyslovil pouze domněnku, že předpis daně jest očekáván. Založil-li nalézací soud svoje zjištění o povinnosti podnikatelově k zaplacení spotřební daně z cukru na tomto podkladě neúplném a nejasném, bylo zmateční stížnosti, opírající se právem o důvod podle § 281, č. 5 tr. ř., vyhověti a ježto se nelze obejít bez nového hlavního přelíčení, bylo uznati právem, jak uvedeno.